

RAFAEL POCH
Berlín. Corresponsal

Cada tres o quatre dies Alemanya sap alguna revelació escandalosa més sobre el cas del *trio de Zwickau*, la cèl·lula Clandestinitat Nazi (NSU), protagonista de l'activisme terrorista més greu dels últims vint anys: deu assassinats, nou dels quals racistes, catorze atacs bancaris i dos atemptats amb bomba en barris d'immigrants amb desenes de ferits al llarg de tretze anys.

Un dia s'assabentaven que un dels atemptats es va cometre gairebé en presència d'un agent dels serveis secrets que no va ser interrogat amb la benedicció del ministre de l'Interior de la regió en qüestió. Un altre dia se sap que aquest agent era conegut com *el petit Adolf* per les idees ultreres que tenia. Un altre s'assabentaven que 40 dels 140 membres de l'organització de la qual va sortir la cèl·lula terrorista a Turingia (Alemanya de l'Est) eren confidents pagats per la policia. Després ve l'escàndol de Berlín: un neonazi anomenat Thomas Starke, que va ajudar els assassins a amagar-se i els va subministrar explosius, va ser durant deu anys confident de la policia de Berlín, una relació que va durar fins al gener del 2011, deu mesos abans que els dos homes del trio se suïci-

Els terroristes del grup NSU van tenir l'ajuda de confidents de la policia per matar nou immigrants

Policies i espies alemanys, implicats en el terror neonazi

neonazi de l'entorn del trio anomenat Ralf Wohlleben, funcionari del partit neonazi legal, NPD, també va ser confident de la policia. I això ja són paraules majors, assenyalen els observadors. Wohlleben és l'únic personatge de l'entorn de NSU empresonat com a còmplice d'assassinat. Va ser el subministrador de la pistola Ceska-83 amb què Mundlos i Böhnhardt van cometre nou dels seus deu assassinats. També va ser determinant en la consecució dels dos habitatges que el trio va fer servir durant els tretze anys de clandestinitat.

“Des de l'any 1998 fins al 2002 o el 2003, Wohlleben va mantenir el contacte entre el trio i les

seves famílies”, segons explica a *La Vanguardia* el periodista Marcus Böttcher, coautor de *Das Zwickauer Terror-Trio*, el llibre més complet sobre el cas publicat fins ara. L'advocat de Wohlleben nega que aquest també fos confident, però si es confirma aquesta hipòtesi, “l'escàndol arribaria a un nivell absolutament increïble”, diu Böttcher.

“La ingènua opinió pública i la nostra comissió parlamentària d'investigació haurien de tenir clar que no es tracta d'errors ni de nyaps policials, sinó de cooperació i connivència entre els serveis secrets, la policia i els extremistes de dretes”, diu l'escriptor i jurista Wolfgang Bittner,

autor d'una novel·la negra sobre la connexió entre policia i neonazis. Si això és així, la pregunta és: quin seria el sentit d'aquesta connivència?

Des del 1990 els neonazis han acumulat 182 víctimes mortals, 15.000 accions violentes i més de 150.000 delictes de caire ultradretà a Alemanya. La reunificació del 1990 va crear un caldo de cultiu particularment favorable a ells a l'Alemanya de l'Est, desindustrialitzada i aturada, explica Hajo Funke, professor de la Universitat Lliure de Berlín. Gent com Mundlos, Böhnhardt i Beate Zschäpe –la noia del trio i amant de tots dos– eren “fills de l'anomia” de l'Est, joves sense futur ni

perspectives, explica Funke, que recorda que “en el termini de mig any l'atur de l'Est com a problema número u del país va donar pas, als mitjans de comunicació, a l'excés de refugiats, amb atacs consentits i un augment exponencial de la violència neonazi a partir del 1995”. “Quadres nazis de l'Oest van organitzar l'escena de l'Est”, recorda Funke.

En aquella època la premsa de l'Est, en mans de nous propietaris de l'Oest, publicava cartes racistes amb amenaces als immigrants. El lema de l'establishment en matèria de refugiats –la majoria dels Balcans– era “la barca és plena”, però els socialdemòcrates es resistien a votar una política més restrictiva. Els atacs induïts a les ciutats de l'Est van aconseguir fer-los canviar i votar en conseqüència, explica Victor Grossman, un veterà observador de l'Est.

Aquest context va donar ales a l'ambient de la ciutat de Jena (Turingia) d'on va sorgir el trio. Zones senceres de la ciutat es van fer perilloses per als immigrants i ciutadans amb aspecte esquerranós, sense que la policia mogués un dit. Funke parla dels serveis secrets (BfV) de Turingia com “un medi molt còmplice amb aquella escena”. Encobrir nazis i perseguir gent d'esquerres ha estat, al cap i a la fi, el paper fonamental del BfV des que va ser creat, a la postguerra. ●

Des del 1990, els neonazis han matat 182 persones i comès 15.000 accions violentes

dessin a Eisenach, el 4 de novembre, en veure's acorralats per la policia després d'atracar un banc.

El ministre de l'Interior de Berlín, Frank Henkel, coneixia el cas del confident Starke, però el va amagar a la comissió del Bundestag que investiga tot l'afer. Quan es va saber, Henkel va al·legar que obeïa instruccions del fiscal, però la fiscalia ho va desmentir. Llavors es va saber que la intel·ligència militar també havia intentat reclutar com a informant Uwe Mundlos, un dels tres components de NSU. Que pocs dies després del suïcidi de Mundlos, i del seu company Uwe Böhnhardt, els serveis secrets destruïssin arxius sobre el cas que havien de passar a la justícia ja no sorprèn ningú. Però encara hi ha coses més greus.

Segons fonts judicials, un altre

La vídua de Mehmet Kubasik, assassinat per l'NSU, fa un petó a la placa que recorda el seu marit, inaugurada el dia 24 passat a Dortmund

Marxes en 40 ciutats alemanyes a favor de reequilibrar la riquesa

BERLÍN. Corresponsal

Més de 40.000 persones es van manifestar ahir a 40 ciutats alemanyes a favor d'una societat més justa i de l'Estat social que la sustenta, reclamant el concepte de reequilibri de la riquesa com a via de sortida de la crisi. La manifestació més important va tenir lloc a Hamburg, on 7.000 persones van fer una cadena humana al centre de la ciutat,

abans de concloure en un acte en què va intervenir el líder de l'esquerra grega, Alexis Tsipras. Amb 6.000 persones a Bochum, 5.000 a Berlín, 3.000 a Bremen, 4.000 a Colònia i 5.000 a Frankfurt, entre altres ciutats, els organitzadors de la iniciativa *Redistribució, gravar la riquesa* ahir a la nit valoraven la jornada com un “èxit complet”.

La protesta exigeix un impost del patrimoni i un impost sobre

el capital que financin d'una manera justa la despesa social i reduixin el deute, així com una acció decidida contra l'evasió d'impostos i els paradisos fiscals. També es va demanar un impost universal a l'especulació i contra la pobresa mundial a càrrec del sector financer. Les manifestacions van rebre un suport desigual d'alguns sindicats, com el gegant del sector serveis Verdi, amb més d'un

milió d'afiliats. “Trenta anys de neoliberalisme i desregulació dels mercats de treball i financer han ampliat la fractura entre rics i pobres”, va dir el secretari general de Verdi, Frank Bsirske, a la manifestació de Frankfurt. “El contribuent està pagant els rescats de la crisi financera, i amb això miren en primer lloc d'assegurar el capital dels més rics”, va afegir. “Ha arribat l'hora que els qui se'n van beneficiar contribueixin”.

Un estudi del Ministeri de Treball alemany acabat fins a quin punt la societat alemanya, fa 30 anys relativament anivellada en l'escala europea, s'ha americanit-

zat des del punt de vista de la desigualtat del repartiment de rendes i ingressos. Al 0,1% de la població major de 17 anys li correspon el 22,5% dels actius. El 0,9% té el 13,3% i al 9% li correspon el 30,8%. Tot això sumat evidencia que el 10% dels alemanys més rics concentren el 66,6% del capital. A un 40% més de la població li correspon el 32,2% dels actius. El 50% restant de la població té l'1,4%. “Com a cristians i cristianes, nosaltres no podem acceptar el fraccionament social de la nostra societat”, diu Sabine Schiedermaier, presidenta de la federació alemanya d'empleats catòlics (KAB). ●